

Integrale Thuisondersteuning: participatie

Onder participatie wordt verstaan het deelnemen aan de samenleving en dit wordt als volgt gedefinieerd:

Participatie is deelnemen aan de samenleving

en dat kan op de volgende drie manieren:

- *Maatschappelijke participatie*
Activiteiten waarmee men de samenleving van dienst is, zoals betaalde arbeid, vrijwilligerswerk, het bieden van informele hulp
- *Consumptieve participatie*
Activiteiten gericht op zelfontplooiing en welzijn. Het gaat om culturele en sportieve activiteiten zoals museumbezoek, het bezoeken van restaurants, sporten ed.
- *Netwerkparticipatie*
Ongeorganiseerde informele omgang met familie, burens en vrienden

Het participeren van cliënten binnen Integrale Thuisondersteuning kan heel verschillend zijn. Veel cliënten zullen al op één of meerdere genoemde onderdelen van participatie actief zijn. Bij andere cliënten zal dit nog heel minimaal zijn of zij zullen nog niet participeren en is aandacht voor participatie wenselijk.

Om “participatie” op basis van bovenstaande definitie meetbaar en concreet te maken en ook tot een ‘minimale’ vorm van participatie te komen (een minimale bodem), hanteren wij het volgende:

Elke cliënt van Integrale Thuisondersteuning is gemiddeld minimaal twee geplande momenten per week actief op één van de genoemde onderdelen van participatie (maatschappelijk, consumptief of netwerkparticipatie) passend bij de situatie van de cliënt op dat moment.

Dit is een minimale vorm van participatie. De ambitie is om dit er substantieel zoveel mogelijk te laten zijn en de cliënt uiteindelijk weer volledig mee te laten draaien in de maatschappij. Het kan zo zijn dat de situatie het niet mogelijk maakt om die twee momenten per week te plannen. Dit valt dan wel altijd uit te leggen (besprekspunt), en het streven is om ook in die situatie de geplande momenten te laten toenemen; daar wordt gericht naartoe gewerkt.

De geplande momenten hoeven niet persé elke week op hetzelfde moment of van eenzelfde inhoud te zijn. Maar wel momenten die vooraf worden gepland, en dus bekend zijn voor de cliënt; momenten waarnaar de cliënt uitkijkt en toeleeft.

Wij verwachten dat participatie altijd onderdeel uitmaakt van de begeleiding en verwachten een actieve en autonome rol hierop van de begeleiders.

Deze situatie kan anders zijn wanneer een cliënt alleen ondersteuning krijgt op het resultaatgebied "huishouden". Hierbij verwachten wij niet van de medewerker dat deze met de cliënt tot de geplande momenten komt. Maar wel een actieve rol in die zin dat de medewerker signaleert of en op welke manier de cliënt deelneemt aan de samenleving; of er momenten zijn waarop de cliënt deelneemt. Heeft de cliënt die niet, of zeer beperkt, dan heeft de medewerker een actieve rol enerzijds in de signalering richting het wijkteam, en anderzijds richting de cliënt door deze te informeren over de mogelijkheden in de stad om te participeren, en om de cliënt te ondersteunen richting die mogelijkheden, bijvoorbeeld door te helpen met een telefoontje om te informeren of er nog plek is, of om aan te melden. Gaat die ondersteuning naar mening van de medewerker te ver (bijvoorbeeld omdat de geplande tijd dat niet toelaat) dan overlegt de medewerker met haar leidinggevende/planning om ervoor te zorgen dat de cliënt wel op de juiste manier wordt ondersteund. Deze signalerende rol is ook van belang wanneer de situatie van de cliënt wijzigt.